

sig gjældende som i Halvfemserne. Nu vide vi, at det var i Halvfemserne, i Revolutionens Tid, at Bantovens Mand gjorde sig gjældende, men jeg tør paastaae, at den Mand, der er paa Jonstrup hos Lærerne, hvad ellers Lusten derude kan være svanger med, ikke er svanger med Irreligiositet.

Jeg er overbevist om, at de Lærere, der ere der ansatte, med Nidkærhed og Religiositet fremme den dem betroede Ungdoms Uddannelse, og jeg skal med Hensyn til dette Seminarium henholde mig til, hvad den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 5te Valgkreds yttrede, at det vistnok var ønskeligt, om Seminarieforstandernes vigtige og byrdefulde Kald blev afskilt fra Præste-Embederne. Det er ogsaa dette, som i Virkeligheden har vist sig, at Jonstrup Seminarium, netop fordi det har sin Forstander, der udelukkende kunde ofre sin Tid for det i Forening med den treaarige Undervisning, har fremmet Seminarie-Elevernes aandelige Udykkling og Dannelse, og jeg troer, at der er mange Steder her i Sjælland, at man skal give det Vidnesbyrd, at der fra Jonstrup Seminarium er udgaaet dygtige og nidkære Skolelærere. Jeg tillader mig blot at bemærke dette, fordi jeg synes, at den ærede Rigsdagsmand, hvis Stemme jeg ellers saa gjerne lytter til, var meget streng imod dette Seminarium og imod den Mand, der, efter hans Formening, skulde herske der. Der er, som tidligere bemærket, sagt af Rigsdagsmanden for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Frølund), at det var ønskeligt, om Seminarieforstandernes Embede blev skilt fra Præsteembederne, og jeg skal gjerne tiltræde denne Anskuelse, da jeg heller ikke kan indsee, hvorledes det er dem muligt at kunne tilfredsstille disse to i saa mange Henseender forskjellige Krav. Enkelte kunne det, og jeg skal i den Anledning, for ikke at tale om de Nulevende, henlede Opmærksomheden paa, at en afdød Seminarielærer, Pastor Møller, først i Snedsted, siden i Rarum, — der, efter en Ytring, der kaldt forleden Dag, rostes for den Mand, han havde vidst at vække hos sine Elever, — tilfredsstillede løste begge Opgaver; men i Almindelighed kan man ikke tage Exempler af en saadan eminent og fremragende Dygtighed; det ind-

rømmer jeg gjerne. Jeg troer i det Hele taget, at det er det, man her er for tilbøielig til, saavel udenfor Salen som i Salen, efter de mange Ytringer, der ere faldne i den Retning, at tage de enkelte eminente og fremragende Dygtigheder som en Regel at gaae efter, da de dog kun ere Undtagelser.

Vi kunne ikke abstrahere fra enkelte udmærkede Mænd, der udenfor de almindelige Lærestanstalter vide at samle sig Kundskaber, fra Genier; det, saa at sige, overalt vide at bryde sig en Vane; men, som sagt, det er Undtagelser, de andre jævne Folk trænge i Almindelighed til stadig Undervisning i Lærestalterne, og navnlig trænge Seminaristerne til en treaarig Udvikling paa et Seminarium eller lignende Institut. Jeg skal derfor af mit ganske Hjerte anbefale det foreliggende Lovforslag, som gaaer ud paa at skaffe Seminarierne dygtige Lærere, ved at lønne anstændigt, og at sætte dem istand til at holde fast paa saadanne Lærere, som ved deres Virksomhed have vist, at de fortjene Anerkendelse. Endelig maa jeg paaskjønne, at der her er stillet i Udsigt, at unge, begavede Menneker, der have vist Dygtighed som Hjælpe-lærere, som ikke selv have Gvne dertil — og, at Saadanne findes ikke saa sjældent, havde jeg som Præst i Jyllands Heedeagne ofte Leilighed til at bemærke, — kunne fremhjælpes ved de 5000 Rdlr., som foreslaaes anvendte dertil. Jeg skal saaledes tillade mig at anbefale dette Forslag til en bedre Løn for Forstanderne og Lærerne ved Seminarierne og til Understøttelse for de unge Menneker, som ere fortrinligt begavede, men som ikke selv have Raad til at ligge ved Seminarierne, ved den Sum, som er stillet i Udsigt i Lovforslaget, idet jeg troer, at mange dygtige og flinke Lærere paa den Maade kunne uddannes.

Steen: De, som høre disse Forhandlinger, ville vist vanskeligt troe, at der her tales om en Lønningslov; de maatte troe, at der foreslaa et Forslag til en Organisation af det hele Seminarievæsen. De Herrer, der ville motivere deres Stemning imod Loven derved, at de havde den Anskuelse, at Skolelærernes Dannelse ikke bør skee ved Seminarierne, staae vistnok paa et fuldkommen rigtigt Standpunkt;